

Α'. Η Εμφάνις και η Στάσις του επί του Στασιδίου

1. Η εμφάνις

β) Η εν γένει παράστασις

Ιεροπρεπής και σοβαρά λοιπόν πρέπει να είναι η εμφάνις του ιεροψάλτου. Εις τούτο εκτός της αμφιέσεως, συμβάλλει και η λοιπή εν γένει παράστασις αυτού.

Ας μη θεωρηθή υπερβολική η απαίτησις όπως ο ιεροψάλτης εμφανίζεται πάντοτε με λαιμοδέτην όστις προσιδιάζει εις τους αξιοπρεπείς ανθρώπους. Η εν καιρώ θέρους χαλάρωσις του λαιμοδέτου ή το άνοιγμα του υποκαμίσου εις σημείον εκθέτον εις τα όμματα των πιστών γυμνόν το στήθος του ιεροψάλτου είναι απόβλητοι συνήθειαι, ουδαμώς συμπορευόμεναι προς την απαραίτητον ιεροπρέπειαν. Όχι δε μόνον η αμφιέσις δέον να η σεμνοπρεπής και κατάλληλος, αλλά και η κόμμωσις της κεφαλής. Ο επικρατήσας συρμός της μακράς και ατιμελήτου κόμης, η διατήρησις «φαβορίτας» κ,τ.ό. άτινα αποτελούσιν, αν μη τι άλλο, σοβαραν ένδειξιν ελλείψεως σοβαρότητας και κενοσπούδου νεωτερισμού, δεν έχουν θέσιν επί του στασιδίου. Ο ιεροψάλτης πρέπει να εμφανισθή σοβαροπρεπής και συντηρητικός ως αρμόζει εις το λειτούργημα αυτού και εις τον ιερόν του ναού χώρον. Όταν λειτουργοί κοσμικών θεσμών οίον δικαστικοί, αξιωματικοί, διπλωμάται, μετά παραδειγματικής ευπειθείας υποτάσσωνται εις τους κανονισμούς των Σωμάτων εις α υπηρετούν και ενδύονται ως επιβάλλει η αυστηρά πειθαρχία και τάξις, φέροντες και κατά τους θερινούς μήνας αμφιέσιν επίσημον, διατί θα υστερήσουν οι ιεροψάλται, όταν μάλιστα πολύ πλησίον των έχουν τους ιερείς, φέροντας αδιαμαρτυρητάς εν καιρώ θέρους το θερμόν μαύρον ράσον;

Και τσαύτα μεν ως προς την δια της σεμνοπρεπούς εμφανίσεώς του και ιεροπρεπούς παραστάσεως του, συμβολής του ιεροψάλτου εις την ουσιαστικήν Λατρείαν του Θεού.